

Volle bak op de kunstgras demodag

Op het sportpark van VV De Meern en hockeyclub Fletiomare in De Meern werd donderdag 20 mei de tweede Demodag kunstgrasonderhoud gehouden. Ongeveer 270 deelnemers werden door een kleine twintig bedrijven bijgepraat over de laatste ontwikkelingen op het gebied van kunstgrasonderhoud.

Auteur: Karlijn Raats

De dag begint met een aantal korte presentaties. De demonstrerende partijen hebben zich verdeeld over drie voetbal kunstgrasvelden en twee hockey zandingestrooide velden. Het is daardoor mogelijk om bijna alle technieken, die gebruikt worden bij het onderhoud van kunstgras, aan het werk te zien.

Ontwikkelingen van de laatste jaren

Ernst Bos van IPC Groene Ruimte trapt af met de eerste presentatie. Hij deelt zijn visie met een stampvolle zaal, dat onderhoudstechnische ontwikkelingen wat achterlopen op productontwikkelingen. "We borstelen ons al jaren helemaal suf. Helaas kunnen we niet zonder, maar wat genereert dat eigenlijk aan vezelslijtage? Machine-ontwikkelaars moeten denk ik sterker gaan nadenken over minder mechanische belasting door de inzet van luchtstromen. Ook moeten sportveldbeheerders goed nadenken over met welke frequentie ze borstelen en welke borstels ze daarvoor gebruiken." Bos doelt hier op het verschil tussen de witte borstels die zachte, maar veel haren bevatten en de gele en blauwe die stuggere, maar minder haren bevatten. Hoe minder haren, hoe minder schade aan de vezel en

hoe minder materiaal er aan de borstel blijft hangen in de werkgang. "De weedeg wordt de laatste jaren ook steeds meer toegepast op rubberingestrooide velden", zo gaat Bos verder.

"Daarbij moeten we goed oppassen dat de punten niet te scherp zijn." Over sneeuwruimen was hij kort: het liefst met de hand. Ook hield de IPC-docent een pleidooi voor het milieu en spoorde leveranciers aan om na te denken over oplossingen voor het verspreid raken van rubber-infill rond het veld en in de plantsoenen door onderhoudswerkzaamheden zoals bladblazen. Tot slot gooide hij het hygiënische aspect in de groep: "Er bestaat sinds kort een discussie over de vraag of we fijnstof, haren en huidschilfers nu wel of niet van het veld moeten ruimen. Ze zouden de sporttechnische eigenschappen niet aantasten. Maar het is misschien ook weer niet heel erg hygiënisch om ze op het veld te laten liggen." Verschillende aanwezigen merken later op dat deze minuscule afvaldeeltjes zorgen voor een slechtere waterdoorlaatbaarheid en zij vonden dan ook dat ze beter kunnen worden verwijderd.

Onderhoud in de praktijk

Sjef van Kleijnenbreugel van de gemeente Tilburg

is een pionier op het gebied van kunstgrasonderhoud. De sportbeheerder verzorgt de tweede presentatie en heeft tevens drie van zijn kunstgras-specialisten meegenomen, want in Tilburg gebeurt al het kunstgrasonderhoud al jaren door eigen personeel. Hij vertelt over de eigen ervaringen, terwijl zijn team in de zaal zit. "Wij zetten de wiede zo'n zes tot acht keer per jaar in. Dat bevalt ons erg goed. Dan hoeft je de borstelmaschine ook niet zo ontzettend vaak in te zetten. Door overmatig borstelen ontstaan in rap tempo nieuwe sprietten door de vezelslijtage. Dan lijkt borstelen meer op doorzaaien dan op schoonmaken!" De zaal moet er hartelijk om lachen. De sympathieke Tilburger vertelt onder meer dat zijn team communiceert met gebruikers door opvallende pictogrammen voor de huisregels, openstelling voor de buurtjeugd maar begrenzing door sluisen tegen scooters, fietsers en auto's. Een aantal collega-sportveldbeheerders in de zaal schrijft wat op; ze nemen de tips ter harte. Eigenzinnig is team Van Kleijnenbreugel niet alleen op onderhoudsgebied: "Wij zetten allerlei extra lijnen op het veld, dat vinden de clubs reuzehandig. Hierdoor hebben zij veel meer speel mogelijkheden. De KNVB is er niet zo blij mee,

“... dus doen we dat alleen op de trainingsvelden. Ik zou iedereen aanraden dat te doen. Het is echt een meerwaarde.”

Sneeuwruimspecialisme

Stef Stempfer van Henitech neemt tot slot het woord over sneeuwruimen op kunstgrasvelden in de winter. Zijn advies luidde: alleen sneeuw ruimen als het los op het veld ligt. Als het vast ligt, raak het dan vooral niet aan. “Alhoewel sommige firma’s garant staan voor de kwaliteit van het veld wanneer ze dan toch sneeuw verwijderen”, voegt hij toe. De sneeuwruimmethodes doorkorrels, kalizout, en zout/pekel raadde hij af, omdat het effect op de waterdoorlaatbaarheid van de mat onduidelijk is. Veldverwarming en de inzet van sneeuwruimspecialisme was volgens Stempfer wel een goede manier. In dit kader liet hij de Henitech-sneeuwruimmachine op het scherm verschijnen, die niet te vergelijken is met een zware en over de grond schrapende shovel. “De spade van deze machine raakt het veld niet aan, omdat hij een paar centimeter boven de grond hangt. Verder zorgt een rubberen flap voor het schuifwerk, zodat er minimale mechanische belasting is. Na deze werkgang kun je met de

trekker nog eens het veld op om de sneeuwresten eraf te borstelen.”

Slimme sportveldbeheerders

Na de presentaties loopt iedereen, in drie groepen verdeeld, nieuwsgierig naar de demonstraties op de velden. Ook het warme zonnige weer zorgt ervoor dat de aanwezigen in een mum van tijd buiten zijn. Dit jaar staan op de velden onder meer verschillende borstelmachines van verschillende formaat, infill-reinigers, de Vertiair, handreinigers, de Hörger reinigingsmachine, prikrollen en kriebeleggen.

Het Tilburgse team staat bij Vormec geïnteresseerd naar de kleine oppervlaktereiniger van Sisis te kijken. John Heijnsen, die al jaren kunstgrasvelden onderhoudt, denkt hardop: “Hij is wel wat aan de kleine kant, dat is jammer. We willen er één van vier meter breed.” Tilko Gernaat van Vormec stelt voor: “Dan koop je er vier van en monteer je zelf de rollen naast elkaar.” Van Kleijnenbreugel kijkt vragend zijn team aan. “Kunnen we dat voor elkaar krijgen? Dat is de vraag.” Heijnsen stelt de verkoper dan een aantal technische vragen zoals over de aandrijving en wil daarna wel een ritje met de machine maken. Van Kleijnenbreugel valt wat op: hij pakt wat infill uit de zeef en bestudeert de inhoud in zijn hand nauwkeurig. “Er komt veel zand in de bak terecht. Dat is een teken dat hij diep, té diep reinigt. Of de hoek van de zeef moet anders worden afgesteld, zodat hij het zand beter kan teruggooien op het veld.” Gernaat schudt intussen de zeef zonder trillfunctie handmatig uit. Volgens hem is de machine momenteel te diep afgesteld. Gernaat heeft het maar druk met de slimme sportveldbeheerders en kan hun denktempo amper bijhouden.

Gijs van Rooyen van de gemeente Barneveld kijkt ook verder dan zijn neus lang is bij een infill-reiniger: “De doseerknop zit jammer genoeg aan de machine. Ik zou wel een mogelijkheid willen zien om die knop binnen in de trekker te kunnen plaatsen, want in de praktijk stapt natuurlijk niemand uit om de machine aan te passen aan de grotere hoeveelheid infill aan de buitenste randen van het veld.” Een aantal gemeentes kent de meeste machines al, maar wil hun machinepark aanvullen met één of ander, terwijl andere gemeentes binnenkort vrij zijn van hun onderhoudscontract en zich voor het eerst oriënteren op de machinemarkt voor kunstgrasonderhoud. De meesten hebben hun eigen doel om hier te zijn en vinden het dan ook een nuttige dag. Iets verderop, waar Ed Korstanje van J&E de sfeer

erin houdt en luid tegen omstanders grapt over de haren die onderdeel van afval zijn “wie verbaast zich over haren? Ik heb drie langharige dochters thuis, moet je de haren in het doucheputje eens zien!”, baat GKB het idee uit van de infill-losmaakmachine. Jaren geleden introduceerde Oranjewoud een dergelijke machine eens voor het losmaken van tennisvelden voor betere demping en J&E zette de machine later in op kunstgrasvelden. Jan-Willem Kraaijenveld vertelt: “De Aerator is nieuw. Hij wrikt 3,5 centimeter diep en is net zo snel als een borstelmachine. De machine belucht en decompacteert zowel zand- als rubbergestrooide velden. Dat gebeurt door tandrollen. Deze zijn per twee met elkaar verbonden. Een overbrengingsverhouding tussen beide rollen zorgt voor een wrikkende werking.”

NK Belijnen

Aan het einde van de middag start de tweede editie van het NK Belijnen, dat vorig jaar in Wijchen werd gehouden. Dit jaar staan de teams Witterwit, Expoline, Lijnvast en Groenselekt aan de start. Aan de zijlijn staat een publiek van sportveldbeheerders. De belijningsteams moeten allemaal een aantal lijnen en een cirkel trekken. De teams gaan in verschillend tempo ‘op pad’. Op enig moment moet Expoline zijn snelle tempo laten afnemen door een kortstondig defect aan zijn belijningswagen, want er zit een vuiltje in de spuitmond. Ze halen snel een andere kar uit de wagen. Ook team Groenselekt komt heel even stil te staan. Ronald de Nijs van team Witterwit straalt nauwgezetheid uit en loopt in volle concentratie achter zijn belijningsskar. Omdat hij meer dan een hele breedtelijn achterloopt op de rest wordt hij aangemoedigd door het publiek langs de zijlijn. Hij roept terug: “Ik laat mijn hoofd niet op hol brengen, hoor.”

De lijnen moeten recht zijn, gelijkmatig in de verfverdeling zijn en de cirkel moet naadloos aansluiten op een rechte lijn. Het witheidsaspect van de verf wordt buiten beschouwing gelaten door de jury, die bestaat uit sportveldbeheerder Peter Mook van de gemeente Leidschendam-Voorburg, adviseur Ben Moonen en Fieldmanager-hoofdredacteur Hein van Iersel. Team Witterwit, dat overigens wel veruit de witste lijnen heeft getrokken, komt als winnaar uit de bus. De trotse Willem Kersten van Witterwit en Ronald de Nijs van RKC Waalwijk nemen hun bekerprijs in ontvangst. Een mooie afsluiting van een geslaagde demodag.

De demodag is mede een succes door het fantastische weer.

Ernst Bos van IPC Groene Ruimte (links) houdt de eerste presentatie. Adviseur Ben Moonen is de dagvoorzitter.

Sportveldbeheerder van de gemeente Tilburg Sjeff van Kleijnenbreugel houdt een presentatie over de jarenlange ervaring met kunstgrasonderhoud van zijn team.

De zaal zit zo vol dat er niet genoeg zitplaatsen zijn.

Verschiedende bezoekers merken op dat de Hörger SKU gretig aftrek vindt. Die model kan gebruikt worden voor zowel onderhoudsreiniging als intensieve dieptereiniging.

Van Kleijnenbreugel (rechts gehurkt) denkt met zijn team na over een toepassing van de Sisis veegmachine (voor vuilverwijdering op de oppervlakte) binnen de gemeente Tilburg. De slimme sportveldbeheerders willen hem zelf in het groot gaan bouwen.

Stef Stempher van Henitech houdt een presentatie over sneeuwruimen. Hij heeft de sneeuwschuiver van Henitech meegebracht, die het veld niet raakt maar sneeuw verschuift met een rubberen flap, hetgeen voor minimale mechanische belasting zorgt.

Ongeveer 270 deelnemers worden door een kleine twintig bedrijven bijgepraat over de laatste ontwikkelingen op het gebied van kunstgrasonderhoud.

Reportage

NK Belijnen

Klaar voor de start

Lijnvast op weg

Expoline heeft een mankement

Publiek langs de lijn

Team Witterwit (Ronald de Nijs van RKC) moet zijn baan nog afmaken, terwijl de andere teams al ruimschoots aan de volgende baan bezig zijn. De toeschouwers langs de lijn moedigen hem aan, maar De Nijs houdt zijn hoofd koel: "Ik laat mijn hoofd niet op hol brengen, hoor."

Het is de bedoeling dat de lijnen recht zijn...

... alhoewel sommige lijnen ietwat krom trekken.

Reportage

NK Belijnen

Juryberaad na afloop van de wedstrijd. Gekeken wordt naar de rechtheid van de lijnen, de gelijkmatigheid van de verf, de vloeiende lijn van de cirkel en of de cirkel aansluit op de rechte lijn.

Lijnvast zet met een touw de diameter uit voor een cirkel, die nauwgezet moet aansluiten op de rechte lijn.

Lijnvast trekt vervolgens de cirkel. Op de achtergrond is de cirkel van Groenselekt te zien. Die loopt de rechte lijn helaas mis.

En de winnaar is.... Witterwit! Ook al telde het witheidsgehalte van de verf niet mee, buiten het feit dat dit team de opdracht vlekkeloos had uitgevoerd was de verf ook veruit het witste van allemaal.